

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Prekių ženklų teisė – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009–13 straipsnis – Prekių ženklų suteiktos teisės išnaudojimas – Paralelinis importas – Prekių ženklų pažymėtos prekės perpakavimas – Nauja etiketė – Medicinos priemonėms keliami reikalavimai“

Byloje C-642/16

dėl *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas, Vokietija) 2015 m. spalio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. gruodžio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Junek Europ-Vertrieb GmbH

prieš

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, teisėjai E. Levits, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Berger ir F. Biltgen,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. sausio 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Junek Europ-Vertrieb GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte J. Sachs ir C. Sachs*,
- *Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG*, atstovaujamos *Rechtsanwälte C. Rohnke ir M. Stütz*,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir M. Hellmann,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato M. Russo*,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, É. Gippini Fournier ir T. Scharf,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 13 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant higienos preparatų medicinos reikmėms ir tvarsliaivos paralelinės importuotojos *Junek Europ-Vertrieb GmbH* ir tokių prekių gamintojos, *Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG* ginčą, kilusį dėl pastarosios įmonės gaminamos tvarsliaivos, kurią *Junek Europ-Vertrieb* paraleliai importavo į Vokietiją ir ja prekiaavo, prieš tai pakeitusi etiketes.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnyje „[Europos Sąjungos] prekių ženklo suteikiamų teisių išnaudojimas“ numatyta:

„1. [Europos Sąjungos] prekių ženklas nesuteikia savininkui teisės uždrausti juo ženklinti prekes, kurios paties ženklo savininko arba su jo sutikimu buvo su tuo ženklu išleistos į rinką [Sąjungoje].

2. 1 dalies nuostatos netaikomos, jeigu savininkas turi teisėtas priežastis nesutikti su tolesniu prekių naudojimu komercinėje veikloje, ypač jei po išleidimo į rinką pasikeitė ar pablogėjo prekių kokybė.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 4 *Lohmann & Rauscher International* yra Europos Sąjungos prekių ženklo „Debrisoft“, kuris 2010 m. birželio 22 d. numeriu 8852279 buvo įregistruotas „higienos preparatams medicinos reikmėms“, „pleistrams“ ir „tvarsliavai“, savininkė. Ji gamina ir parduoda, be kita ko, prekę „Debrisoft žaizdų priežiūrai, STERILE, 10 x 10 cm, 5 vienetai“, t. y. žaizdų paviršiniam gydymui skirtą tvarstį.
- 5 *Junek Europ-Vertrieb* yra Austrijoje įsisteigta bendrovė, kaip paralelinė importuotoja Vokietijoje prekiaujanti *Lohmann & Rauscher International* pagamintais ir į Austriją eksportuotais higienos preparatais medicinos reikmėms ir tvarsliaiva.
- 6 2012 m. gegužės 25 d. *Lohmann & Rauscher International* vaistinėje Diuseldorfe (Vokietija) nusipirko dėžutę „Debrisoft žaizdų priežiūrai, STERILE, 10 x 10 cm, 5 vienetai“, kurią į Austriją importavo *Junek Europ-Vertrieb*. Prieš parduodama atitinkamą prekę vaistinėje ši bendrovė ant tos dėžutės užklijuoja etiketę (ginčijama etiketė), kurioje pateikiama informacija apie importavusią įmonę, nurodytas jos adresas, telefono numeris, brūkšninis kodas ir farmacijos gaminio kodas. Etiketė buvo užklijuota tuščioje dėžutės dalyje ir neuždengė *Lohmann & Rauscher International* prekių ženklo.

- 7 Prekės pakuotė buvo pakeista taip, kaip parodyta toliau; ginčijama etiketė buvo užklijuota apačioje, kairėje pusėje:

- 8 Padidinta ginčijama etiketė atrodo taip:

- 9 *Junek Europ-Vertrieb* iš anksto neinformavo *Lohmann & Rauscher International* apie atitinkamos prekės reimportą ir nepateikė gaminio pakuotės, kuri buvo pakeista užklijuojant ginčijamą etiketę. *Lohmann & Rauscher International* manė, kad *Junek Europ-Vertrieb* savo elgesiu pažeidė teises į jai priklausantį prekių ženklą „Debrisoft“.
- 10 Todėl ji pateikė ieškinį *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas, Vokietija) prašydama, be kita ko, uždrausti *Junek Europ-Vertrieb* be jos sutikimo naudoti prekybinėje veikloje minėtą prekių ženklą žaizdų priežiūrai skirtai tvarsliausiai žymėti, nurodyti šiai bendrovei pašalinti iš rinkos susijusias prekes ir jas sunaikinti, o neįvykdžius minėtų reikalavimų skirti baudą.
- 11 *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas) patenkino ieškinį.

- 12 *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) atmetė apeliacinį skundą, *Junek Europ-Vertrieb* pateiktą dėl *Landgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo apygardos teismas) sprendimo, su sąlyga, kad draudimas naudoti nagrinėjamą prekių ženklą susijęs tik su Vokietija. *Junek Europ-Vertrieb* pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija).
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, jam pateikto ginčo išsprendimas priklauso nuo to, ar Teisingumo Teismo dėl paralelinio vaistų importo nustatyti principai, pagal kuriuos prekių ženklo suteikiamų teisių išnaudojimo sąlyga yra išankstinės informacijos suteikimas ir pakuotės pavyzdžio pateikimas prekių ženklo savininkui jo prašymu, taikomi ir paraleliniam medicinos priemonių importui.
- 14 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismas nurodo, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką pats prekių ženklų pažymėtų vaistų perpakavimas kenkia konkrečiam prekės tikslui, kuris yra garantuoti šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės kilmę. Be to, jis nurodo Sprendimus 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimą *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-143/00, EU:C:2002:246) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimą *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-348/04, EU:C:2007:249), kuriuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad trečiųjų asmenų atliekamas vaistų perpakavimas be savininko sutikimo sukelia rimtą grėsmę šiai kilmės garantijai, ir kad naujos etiketės užklėjimas ant pakuotės taip pat laikytinas perpakavimu.
- 15 Kita vertus, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad prekių ženklo savininko protestas dėl prekybos perpakuotais vaistais pagal Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnio 2 dalį, kuriuo nukrypstama nuo laisvo prekių judėjimo principo, negali būti patenkintas, jeigu savininko naudojimas šia teise sudaro paslėptą prekybos tarp valstybių narių apribojimą, kaip tai suprantama pagal SESV 36 straipsnio antrą sakinį (1996 m. liepos 11 d. Sprendimas *Bristol-Myers Squibb ir kt.*, C-427/93, C-429/93 ir C-436/93, EU:C:1996:282 ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249). Prekių ženklo savininkas gali uždrausti pakeitimą, dėl kurio perpakuojamas jo prekių ženklu pažymėtas vaistas ir kyla grėsmė pakenkti originaliai vaisto pakuotei, nebent įvykdytos toliau nurodytos penkios sąlygos:
- įrodoma, jog prekių ženklo savininko naudojimas prekių ženklo suteiktomis teisėmis tam, kad užprotestuotų prekybą perpakuotomis šiuo prekių ženklu pažymėtomis prekėmis, prisidėtų prie dirbtinio valstybių narių rinkų atskyrimo,
  - įrodoma, jog perpakavimas negali paveikti originalios pakuotėje esančios prekės būklės,
  - ant naujos pakuotės aiškiai nurodomas vaisto perpakuotojas ir gamintojas,
  - perpakuotos prekės pateikimas neturi būti toks, kad pakenktų prekių ženklo ir jo savininko geram vardui; taigi pakuotė negali turėti trūkumų, būti prastos kokybės ar netvarkinga, ir
  - prieš pateikdamas perpakuotas prekes į rinką importuotojas turi išpėti prekių ženklo savininką ir jo prašymu turi jam pateikti perpakuotos prekės pavyzdį.
- 16 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad šie principai taikomi ne tik paraleliniam vaistų importui. 1997 m. lapkričio 11 d. Sprendime *Loendersloot* (C-349/95, EU:C:1997:530) Teisingumo Teismas nusprendė, kad su vaistų perpakavimu susiję kriterijai iš principo gali būti taikomi ir paraleliniai prekybai alkoholiniais gėrimais. Be to, jis pažymi, kad klausimas, kurios iš prekių ženklo suteiktos teisės pasibaigimo sąlygų konkrečiai taikomos, priklauso nuo konkrečių atveju svarbių teisėtų prekių ženklo savininko interesų ir gaminio savybių.

- 17 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad šiuo atveju buvo užklijuota nauja etiketė. Kaip ir apeliacinės instancijos teismas, jis mano, jog *Junek Europ-Vertrieb* užklijuotoje ginčijamoje etiketėje pateikta svarbi informacija šalies, į kurią importuojama, kalba, ir kad dėl šios etiketės vartotojui gali kilti įtarimų, jog, prieš pateikdamas į rinką atitinkamą prekę, trečiasis asmuo be prekių ženklo savininko sutikimo ėmėsi tam tikrų veiksmų, dėl kurių buvo pakeista pirminė prekės būklė.
- 18 Ketvirta, dėl klausimo, ar paraleliniam vaistų importui Teisingumo Teismo nustatyti principai be apribojimų taikytini paraleliniam medicinos priemonių importui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad medicinos priemonėms, kaip ir vaistams, netaikomos leidimo procedūros, tačiau jiems taikoma atitikties vertinimo procedūra, kuri būtina tam, kad jie galėtų būti išleisti į rinką; tiek gamintojo, tiek ir vartotojo požiūriu tai yra ypač jautrios prekės, kurių kilmės garantijai, užtikrinamai prekių ženklu, dėl gamintojui tenkančios didelės atsakomybės skiriama ypatinga reikšmė.
- 19 Jis pažymi, kad medicinos priemonės, kaip ir vaistai, yra prekės, tiesiogiai susijusios su sveikata. Kadangi vartotojai savo sveikatą ypač brangina ir skiria jai didelį dėmesį, negalima prieštarauti apeliacinio teismo prielaidai, jog medicinos priemonės, kaip ir vaistai, patenka tarp ypač jautrių prekių, kurių kilmės garantijai, užtikrinamai ant prekių nurodytu prekių ženklu, dėl gamintojui tenkančios didelės atsakomybės skiriama ypatinga reikšmė.
- 20 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento <...> Nr. 207/2009 13 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę užprotestuoti tolesnę prekybą iš kitos valstybės narės importuota medicinos priemone jos originalioje vidinėje ir išorinėje pakuotėje, ant kurios importuotojas užklįjavo papildomą išorinę etiketę, nebent:

- įrodoma, jog prekių ženklo savininko naudojimas prekių ženklu suteiktomis teisėmis tam, kad užprotestuotų prekybą šiuo prekių ženklu pažymėta preke, ant kurios buvo užklijuota nauja etiketė, prisidėtų prie dirbtinio valstybių narių rinkų atskyrimo,
- įrodoma, jog ženklavimas nauja etikete negali paveikti originalios pakuotėje esančios prekės būklės,
- ant pakuotės aiškiai nurodoma, kas ant prekės užklįjavo naują etiketę ir kas yra prekės gamintojas,
- nauja etikete paženklintos prekės pateikimas nėra toks, kad galėtų pakenkti prekių ženklo ir jo savininko geram vardui; taigi pakuotė negali turėti trūkumų, būti prastos kokybės ar netvarkinga, ir
- prieš pateikdamas nauja etikete pažymėtas prekes į rinką importuotojas įspėjo prekių ženklo savininką ir jo prašymu pateikė jam šios prekės pavyzdį?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 21 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklo savininkas gali užprotestuoti tolesnę paralelinio importuotojo vykdomą prekybą medicinos priemonėmis, supakuotomis į originalią vidinę ir išorinę pakuotę, jeigu ant pakuotės yra tokia importuotojo priklijuota papildoma etiketė kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje. Konkrečiai jis nori sužinoti, ar principai, kuriuos Teisingumo Teismas suformulavo 1996 m. liepos 11 d. Sprendime *Bristol-Myers*

Squibb ir kt. (C-427/93, C-429/93 ir C-436/93, EU:C:1996:282) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendime *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-348/04, EU:C:2007:249) be apribojimų taikytini paraleliniam medicinos priemonių importui.

- 22 Pirmiausia reikia priminti Teisingumo Teismo jurisprudenciją ir paraleliniam vaistų importui jo suformuluotus principus.
- 23 Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad konkretus prekių ženklo tikslas yra garantuoti šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės kilmę ir kad trečiojo asmens be savininko sutikimo atliktas šios prekės perpakavimas gali sukelti realų pavojų šios kilmės garantijai (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Ferring Lægemedler*, C-297/15, EU:C:2016:857, 14 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją pats prekių ženklu pažymėtų prekių perpakavimas kenkia konkrečiam jo tikslui; atsižvelgiant į aplinkybes nėra būtinybės nagrinėti, kokias konkrečias pasekmes sukelia paralelinio importuotojo atliktas perpakavimas (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 15 punktą).
- 25 Be to, reikia pažymėti, kad dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 7 straipsnio 2 dalies, kurios formuluotė atitinka Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnio 2 dalies formuluotę, Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal šią nuostatą prekių ženklo savininko protestas dėl perpakavimo, kuriuo nukrypstama nuo laisvo prekių judėjimo, negali būti patenkintas, jeigu savininko naudojimasis šia teise sudaro paslėptą prekybos tarp valstybių narių ribojimą pagal SESV 36 straipsnio antrą sakinį (2002 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-143/00, EU:C:2002:246, 18 punktas ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 16 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 26 Prekių ženklo savininko naudojimasis teise užprotestuoti perpakavimą sudaro paslėptą apribojimą pagal šią nuostatą, jeigu toks naudojimasis prisideda prie dirbtinio valstybių narių rinkų atskyrimo ir, be kita ko, jeigu perpakuojant nepažeidžiami teisėti savininko interesai, t. y. perpakavimas neigiamai nepaveikia originalios vaisto būklės arba nepakenkė prekių ženklo geram vardui (2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 17 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Teisingumo Teismas suformulavo principus, susijusius su prekių ženklo suteikiamos teisės pasibaigimu paralelinio vaistų importo atveju (1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *Bristol-Myers Squibb ir kt.*, C-427/93, C-429/93 ir C-436/93, EU:C:1996:282, 79 punktas ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 32 punktą).
- 28 Remiantis šia jurisprudencija, pagal Pirmosios direktyvos 89/104 7 straipsnio 2 dalį prekių ženklo savininkas gali teisėtai užprotestuoti tolimesnę prekybą valstybėje narėje vaistiniu preparatu, importuotu iš kitos valstybės narės, jei importuotojas prekę perpakavo ir ją iš naujo paženklino prekių ženklu, nebent:
- įrodoma, jog prekių ženklo savininko naudojimasis prekių ženklo suteiktomis teisėmis tam, kad užprotestuotų prekybą perpakuotomis šiuo prekių ženklu pažymėtomis prekėmis, prisidėtų prie dirbtinio valstybių narių rinkų atskyrimo,
  - įrodoma, jog perpakavimas negali paveikti originalios pakuotėje esančios prekės būklės,
  - ant pakuotės aiškiai nurodomas prekės perpakuotojas ir jos gamintojas,

- perpakuotos prekės pateikimas neturi būti toks, kad pakenktų prekių ženklo ir jo savininko geram vardui; taigi etiketė negali turėti trūkumų, būti prastos kokybės ar netvarkinga,
  - prieš pateikdamas perpakuotas prekes į rinką importuotojas turi išpėti prekių ženklo savininką ir jo prašymu turi jam pateikti tokios prekės pavyzdį.
- 29 Taigi pirmesniame punkte nurodytos penkios sąlygos, trukdančios, jei yra įvykdytos, prekių ženklo savininkui teisėtai užprotestuoti tolimesnę prekybą atitinkama preke, taikomos tik tada, jei importuotojas perpakavo prekę.
- 30 Dėl sąvokos „perpakavimas“ Teisingumo Teismas pažymėjo, kad ji apima vaistų, paženklintų prekių ženklu, pažymėjimą nauja etikete (2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.*, C-348/04, EU:C:2007:249, 28 punktą).
- 31 Vis dėlto reikia paminėti, kad faktinės aplinkybės byloje, kuriose buvo priimti 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-143/00, EU:C:2002:246) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-348/04, EU:C:2007:249), skiriasi nuo faktinių aplinkybių šioje byloje, nes jos susijusios su papildoma etikete ant atitinkamų vaistų pakuotės.
- 32 Iš tikrųjų iš Teisingumo Teismo 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-143/00, EU:C:2002:246) 7 punkto ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-348/04, EU:C:2007:249) 24 punkto matyti, kad byloje, kuriose priimti šie sprendimai, tam tikrais atvejais kalbama apie etikečių, kuriose pateikiama tokia svarbi informacija kaip paralelinio importuotojo pavadinimas ir jam suteikto leidimo vykdyti paralelinį importą numeris, užklįjvimą: kitais atvejais kalbama apie atitinkamos prekės perpakavimą į paralelinio importuotojo sukurtas dėžutes, ant kurių nurodytas prekių ženklas, dar kitais atvejais – apie prekės perpakavimą į paralelinio importuoto sukurtas dėžutes, ant kurių nurodytas ne prekių ženklas, bet bendrinis minėtos prekės pavadinimas. Teisingumo Teismas nurodė, kad visais šiais perpakavimo atvejais į dėžutes buvo įdėtas pacientams skirtas informacinis lapelis, surašytas importo šalies kalba, t. y. anglų kalba, ir paženklintas nagrinėjamu prekių ženklu.
- 33 Iš to matyti, kad bylos, kuriose buvo priimti minėti sprendimai, susijusios su paralelinio importuoto veiksmis, apimančiais ne tik papildomos išorinės etiketės užklįjvimą ant atitinkamų vaistų pakuotės arba šios pakuotės perpakavimą, bet ir – visais atvejais – originalios pakuotės atidarymą tam, kad būtų pridėtas informacinis lapelis, kuris parašytas kitokia nei šalies, kurioje prekė pagaminta, kalba ir kuris paženklintas nagrinėjamu prekių ženklu.
- 34 Pagrindinėje byloje reikia konstatuoti, kad, pirma, paralelinis importuotojas tik užklįjavo papildomą etiketę ant nagrinėjamos medicinos priemonės originalios pakuotės tuščios dalies ir kad originali pakuotė nebuvo atidaryta. Antra, ši etiketė maža ir joje pateikiama tik tokia informacija kaip paralelinio importuotojo pavadinimas, jo adresas ir telefono numeris, brūkšninis kodas ir farmacijos gaminio kodas, kuris reikalingas organizuojant prekių pateikimą vaistinėms.
- 35 Jeigu atitinkamos medicinos priemonės pakuotė nebuvo pakeista ir jeigu originalios pakuotės vaizdas pasikeitė tik tuo, kad buvo užklįjuota maža etiketė, kuri neuždengia prekių ženklo ir kurioje nurodomas už išleidimą į rinką atsakingas paralelinis importuotojas, jo kontaktinė informacija, brūkšninis kodas ir farmacijos gaminio kodas, tokios etiketės užklįjvimas neturi būti laikomas perpakavimu, kaip tai suprantama pagal 2002 m. balandžio 23 d. Sprendimą *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-143/00, EU:C:2002:246) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimą *Boehringer Ingelheim ir kt.* (C-348/04, EU:C:2007:249).
- 36 Taigi bet kuriuo atveju neturi būti manoma, kad užklįjuojant tokią etiketę daroma įtaka konkrečiam prekių ženklo tikslui – garantuoti vartotojui arba galutiniam naudotojui šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės kilmę.

- 37 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad paralelinis importuotojas, t. y. *Junek Europ-Vertrieb*, ant originalios medicinos priemonės pakuotės, kuri nebuvo atidaryta, užklijuoja tokią papildomą etiketę, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra tinkamas pagrindas, kuris pateisintų prekių ženklo savininko, šiuo atveju *Lohmann & Rauscher International*, protestą dėl tolesnės prekybos atitinkama medicinos priemone.
- 38 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija yra prekių ženklo suteikiamos teisės pasibaigimas pagal Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnio 1 dalį.
- 39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į klausimą reikia atsakyti: Reglamento Nr. 207/2009 13 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklo savininkas negali užprotestuoti tolimesnės paralelinio importuotojo vykdomos prekybos medicinos priemonėmis, supakuotomis į originalią vidinę ir išorinę pakuotę, jeigu ant pakuotės yra tokia importuotojo užklijuota papildoma etiketė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri dėl savo turinio, funkcijos, dydžio, pateikimo ir vietos nekelti grėsmės prekių ženklu pažymėtos medicinos priemonės kilmės garantijai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo 13 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklo savininkas negali užprotestuoti tolimesnės paralelinio importuotojo vykdomos prekybos medicinos priemonėmis, supakuotomis į originalią vidinę ir išorinę pakuotę, jeigu ant pakuotės yra tokia importuotojo užklijuota papildoma etiketė, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri dėl savo turinio, funkcijos, dydžio, pateikimo ir vietos nekelti grėsmės prekių ženklu pažymėtos medicinos priemonės kilmės garantijai.

Parašai.